

Austin: Vojáci možná budou muset bojovat s Rusy v Evropě

 infokurýr.cz/n/2023/12/09/austin-vojaci-mozna-budou-muset-bojovat-s-rusy-v-evrope

kurýr

9. prosince 2023

Republikánští senátoři opustili tajnou schůzku s ministrem obrany o Ukrajině

Když americký ministr obrany Lloyd Austin předložil Kongresu návrh na větší pomoc Ukrajině, dovolával se hrozby z Ruska.

Austin uvedl, že pokud Kongres neschválí pomoc Ukrajině ve výši 61 miliard dolarů, je „velmi pravděpodobné“, že by američtí vojáci bojovali proti Rusku v Evropě.

Republikánští senátoři odešli ze schůzky po pouhých dvaceti minutách z různých důvodů, zejména kvůli sporu o to, zda by pomoc měla být vázána na bezpečnost hranic USA.

Hrozba, kterou si Austin představuje, je, že jakmile Rusko skončí s Ukrajinou, zahájí útoky v Evropě. Objektivně však neexistuje žádný důkaz, že by Rusko někoho v Evropě ohrožovalo.

To neznamená, že není mnoho Rusů, kteří věří, že by jejich generálové měli ohrožovat Evropu. Evropa přece poskytuje Ukrajině masivní vojenskou, zpravodajskou a technickou pomoc ve válce proti Rusku, cvičí ukrajinské jednotky a pomáhá Ukrajině rozvíjet její válečné plány. Evropské zásoby zbraní určené pro obranu NATO byly odeslány do Kyjeva. Většina z nich nebude nahrazena desítky let, pokud vůbec.

Z pohledu Ruska je NATO skutečným vlastníkem půdy. Konečně se NATO rozšířilo na Balkáně a ve východní Evropě navzdory varováním a slibům Ruska, které byly očividně porušeny. (Rusové byli opakovaně ujišťováni, počínaje slibem tehdejšího prezidenta Billa Clintona, že NATO se nebude rozšiřovat).

Rozšíření znamenalo, že noví členové NATO byli vybaveni kvalitními západními zbraněmi, na jejich území byly vybudovány základny NATO a Rusko bylo přímo ohroženo.

Jedním z důvodů, proč Rusko na konci druhé světové války anektovalo většinu východní Evropy, bylo vytvořit bezpečnostní nárazník. Samozřejmě to nebyl jediný důvod; Rusové také chtěli přístup ke zdrojům těchto zemí. Je třeba mít na paměti, že Rusko utrpělo velkou devastaci a vylidnění z rukou nacistů a jejich spojenců.

Nic z toho neznamena, že by Rusko nechtělo získat zpět to, co ztratilo rozšířením NATO po rozpadu Sovětského svazu. A ano, je pravda, že ruskou „zvláštní vojenskou operací“ lze považovat za zábor půdy na Ukrajině.

Existuje však jen málo důkazů o tom, že by Rusko chtělo expandovat ve východní Evropě nebo v pobaltských státech, a neexistují téměř žádné zpravodajské informace, které by podpořily teorii austinské invaze. Pokud by existovaly konkrétní důkazy, můžete se vsadit, že Bidenova administrativa o tom dá vědět Kongresu (zvláště pokud sáhne po více penězích na válku).

Existují tři důvody podporující opačnou hypotézu, totiž že Rusko nemá v úmyslu expandovat mimo zónu konfliktu na Ukrajině.

První důvod souvisí s chováním. S válečnými zásobami NATO na historickém minimu mohlo Rusko využít této zranitelnosti a nasadit své síly proti cílům NATO, včetně operací NATO v Polsku nebo na Balkáně, ale neudělalo to.

Rusové projevili nebývalou zdrženlivost, dokonce tolerovali agresivní průzkumné lety a námořní cvičení NATO v Černém moři, mimořádně citlivé ruské bezpečnostní oblasti. Černé moře není jen zadními vrátky na Ukrajinu, ale také způsobem, jak vyzvat Rusko samotné.

Rusko dokonce zachovalo zdrženlivost, když Ukrajina použila drony k útoku na letiště v Rusku, kde jsou umístěny jaderné bombardéry. Dva z těchto bombardérů byly poškozeny nebo zničeny. Takový útok vyžadoval zpravodajskou podporu NATO, zejména USA, a Rusové si toho byli nepochybně velmi dobře vědomi. Přesto Rusové útok do jisté míry tolerovali a nepodnikli žádné kroky k rozšíření konfliktu.

Existují důkazy, že útok na leteckou základnu Soltsy-2 zahájili Ukrajinci z Estonska, protože ukrajinské bezpilotní letouny neměly takový dolet, aby na základnu dosáhly.

Mezi další příklady ruské zdrženlivosti patří potopení ruské vlajkové lodi Moskva s pomocí USA, několik pokusů o zničení mostu Kerčského průlivu spojujícího Rusko s Krymem a několik útoků v Moskvě, včetně útoku na Putinovu kancelář v Kremlu, , byl podle Rusů pokusem o atentát na Putina.

Druhým důvodem váhání Ruska s rozšířením konfliktu je skutečnost, že rozšíření konfliktu by bylo velmi nákladné. Rusko už poznalo, jak je válka na Ukrajině nákladná, i když ji po téměř dvou letech bojů nakonec vyhrálo. Ale válka v Evropě by umocnila bídu Ruska s americkými a evropskými stíhačkami a bombardéry – i když by pozemní síly NATO podle studie RAND čelily značným problémům.

Největší náklady pro Rusko představují pracovní síly a oběti války. Skutečné ztráty je těžké vyčíslit, protože jak Ukrajinci, tak Rusové buď neříkají pravdu, nebo mlčí.

Nicméně skutečnost, že Rusko muselo zvýšit svůj vojenský nábor a dokonce zaplnit mezery zajatci, ukazuje, že válka stála mnoho životů. To také znamená, že popularita války v Rusku by mohla být ohrožena, pokud by počet mrtvých a zraněných byl příliš vysoký.

Je těžké si představit, že by Rusko zahájilo velkou válku vzhledem k dopadu na lidskou sílu. Taková válka by také nenašla podporu ruského obyvatelstva, které ví, jak se bránit konfliktu, pokud je postihne doma. Kvůli tomu bylo Rusko nuceno opustit Afghánistán. Stahování začalo v květnu 1988 a bylo dokončeno v únoru 1989. (To nestačilo k záchraně Gorbačova nebo k zabránění pokusu o převrat a vedlo to ke kolapsu SSSR.

Třetím důvodem, který hovoří proti Rusku rozšiřovat konflikt, je nepředvídaná divoká karta západních sankcí proti Rusku.

V reakci na Putinovu „zvláštní vojenskou operaci“ na Ukrajině zavedlo NATO a mnoho dalších států spojených se Spojenými státy a Evropskou unií tvrdé sankce proti Rusku. To vehnalo Rusko do náruče Číny a donutilo ho přehodnotit svou budoucnost. Nejdůležitější bylo, že to znamenalo přeorientování ruských zdrojů, obchodu a měnového systému směrem od Evropy a Západu.

To je zásadní nový faktor, který mění strategický plán Ruska. Přímo to podkopává argument, že Rusku by útok na Evropu prospěl. Pravdou je, že Rusové se o Evropu nebo Spojené státy zajímají stále méně. Dá se s jistotou říci, že nezákonné sankce Západu byly velkou strategickou chybou pro NATO a jeho partnery a přátele, stejně jako pro EU.

I když bude dosaženo mírové dohody s Ukrajinou a Evropou a USA zruší sankce proti Rusku, na nápravu škod na budoucích vztazích bude pravděpodobně příliš pozdě. Rusko obchod se Západem neodmítne, ale pravděpodobně pouze za svých podmínek. Je nepravděpodobné, že by Rusko umožnilo západním společnostem znovu působit v Rusku

a země bude stále více spolupracovat s Čínou při vývoji technologií a zbraní. Stručně řečeno: Západ podal žádost o rozvod, Rusové přijali konečný verdikt.

Argument Austina je z výše uvedených důvodů nepravdivý a zavádějící.

Když republikáni odcházeli z tajného brífinku pořádaného pro Senát, aby shromáždili svou podporu pro více peněz pro Ukrajinu, mnozí tvrdili, že argumenty Bidenovy administrativy jsou staromódní a nepřesvědčivé. Bidenův pokus zastrašit Senát prostě nevyšel.

S čím přijde gang Biden a spol. příště?